Farmecul şi sănătatea Dv. merg alături mână în mână

APARAND PE UNUL PROTEJAŢI PE CEALALTA

De câteva zile vă simţiţi acaparată de obezitate, de greutate. In acelaşi timp constataţi că dormiţi rău, sunteţi străpunsă de dureri. Diagnosticul spune: auto-intoxicaţiune consecutivă incetinirei nutriţiunii. Nu veţi parveni de a restabili echilibrul perfect intern decât eliminând din organismul Dv. otrăvurile, germenii microbieni, grăsimile, deşeurile, îngrămădite. Insă descongestia organelor se impune dela sine, şi pentru a duce cu bine acest tratament complex nu puteţi să recurgeţi la orice medicament.

Produsul de mare valoare pe care îl prescriu şi îl iau ei înşişi, Profesorii cei mai eminenţi, este Urodonal · noi îl recomandăm călduros.

D-na V. H., din Villecresnes (S.-&-O.), ne scrie:

„Aveam reumatisme în ambele braţe încât nu puteam dormi şi degetele mele erau atât de înţepenite de boală că nu puteam ţine nimic în mână şi scăpam obiectele pe jos fără ca să-mi dau seama. Spre mai marea mea nenorocire mă îngrăşasem în 5 luni cu 14 Kilograme şi aveam o pătură de grăsime aşa de mare că nu puteam să mă aplec. Hotărâtă a nu mă lăsa în această stare m'am îngrijit cu produsele Chatelain: Urodonal şi Linycol şi pot zice sus şi tare că aceste două remedii minunate sunt stăpânii reumatismului. Sub acţiunea binefăcătoare a Urodonal-ului toate grăsimile au dispărut şi am revenit la greutatea mea normală. Vă permit în toată încrederea de a arăta originalul scrisorii mele, căci pentru reumatism Urodonal este atât de puternic încât este mai presus de tot ceiace poate spera un reumatizant.".

CHATELAIN — Este un produs CHATELAIN MARCA DE INCREDERE — La Farmacii şi Droguerii

Memento

Calendar

VINERI, 26 MAI

Ortodox: Sfinţii Apostoli Carp şi Alfeu (59).
Catolic: Sfântul Filip de Neri.
Protestant: Zacharia.
Evreesc: 8 Sivan 5699.
Mahomedan: 6 Rebi-el-Ahir 1358. Giuma.

*

Răsăritul Soarelui 4.40; apusul 19.45

*

Uciderea lui Tudor Vladimirescu (1821).

Radio

VINERI, 26 MAI

RADIO-ROMANIA
160 kHz. 1875 m. 150 kw.

RADIO-BUCUREŞTI
823 kHz. 364,5 m. 12 kw.

RADIO-EXPERIMENTAL
32.5 m. 9.23 MHz. 300 waţi

7: Deschiderea emisiunii.
— Concert de dimineaţă (discuri): Uvertura „Dimineaţa, după amiază şi noaptea la Viena" de Suppé; Liniştea pădurii, vals de Favilla şi Cântec de toamnă, vals de Waldteufel.
— Gimnastică ritmică,
— Sfaturi gospodăreşti.
— Continuarea concertului dimineţii (discuri): Mazurca şi Vals din „Coppélia", de Delibes; Parafrază de jazz pe două cântece englezeşti
— Sfaturi medicale.
— Inchiderea emisiunii.
12: Muzică variată (discuri): Trei dansuri germane şi Serenadă de Haydn (Orch. filarm. din Berlin dirij. de Erich Kleiber); Gavotă de J. S. Bach (pian: Alex. Borowsky) şi Serenadă, de J .S. Bach: Regele ielelor, baladă de Schubert si Romanţă, de Schuman (voce: Heinrich Schlusnus); Andante din „Simfonia No. 5", de Ceaikowsky (Orch. filarm. din Berlin); Cântec vrăjit de Meyer-Helmund şi Lied de Enders (voce: Schmitt-Walter); Uvertură, Blues şi Intermezzo din „Suita de dansuri" de Künneke (Orch. filarm. din Berlin, dirij. de autor).
13: Ora. — Sport. — Cota Dunării.
13.05: Concert de prânz. — Orchestra Victor Predescu (voce: Elena Body): Vals din opereta „Floarea din Stambul" de Leo Fall; Te iert-tango de Mişu Constantinescu si De ce mai plângi-tango de Petre Eugen (voce: Elena Body); Căluşarii şi Hora lui Matei Băgădea (solo ţambal: Nicolae Ciuciu); Fascinaţie-vals ţigan de Marchetti: Menuet în re major de Mozart (solo viară: Victor Predescu); Iţi mulţumesc şi Habar n'ai tu, de Vasilescu (voce: Elena Body); Romanţe şi Arii naţionale
14: Spectacole.
14.10: Radio-jurnal.
14.30: Continuarea concertului Orchestrei Victor Predescu: Două valsuri lente, de Dinu Şerbănescu şi Schapiroff; Frusinico-cântec românesc de Marin Spiroiu (voce: Elena Body); Menuet din suita II-a „Arlesiana" de Bizet (solo vioară: Victor Predescu); Te-am iertat-vals boston de Gily Stiploşek şi Trecutul meu-vals boston de Roman (voce: Elena Body); Arii naţionale.
15.10: Actualităţi.
19: Ora. — Mersul vremii.
19.02: Viaţa literară şi artistică.
19.17: Concertul Orchestrei Radio, dirij. de Ion Ghiga: Antract şi balet din „Rosamunda" de Schubert.
19.50: Prof. N. Bănescu: O figură a aristocraţiei bizantine: Mama Comnenilor.
20.05: Continuarea concertului Orchestrei Radio: Maurice Ravel: Ma mère l'oye: 5 piese pentru copii:
1. Pavana prinţesei adormite:
2. Prichindel:
3. Urâtica, împărăteasa Pagodelor;
4. Prinţesa şi fiara;
5. Grădina feerică;
Espana-rapsodie de Em. Chabrier.
20.35: Seară de operă: „Tosca", operă în 3 acte de G. Puccini (Transmisie dela Opera Română).
Distribuţia: Floria Tosca: Dora Massini; Mario: Mircea Lazăr: Baronul Scarpia: P. Ştef.-Goangă; Angelotti: N. Secăreanu; Spoleto: Lucian Nanu; Sacristanul: G. Oprişan: Sciarrone: D. Zavodnicu: Temnicerul: Drag. Grigorescu. Conducerea muzicală: Egizio Massini.
In pauza I (21.30—21.50): Radio-jurnal (I); Sport.
In pauza II-a (22.35 —23.00): Radio-jurnal (II).
23.25: Muzică distractivă (discuri): Rumba, de Iulio Cueva; Fox de Fried-Franklin; Potpuriu de Valsuri de Ralph; Tango de Calazan şi Tango de Garcia (voce: Rosita Barrios).
23.45: Jurnal pentru străinătate in limba franceză, germană şi italiană.

*

VARŞOVIA. 1339,3 m. 224 kHz. 120 kw. — 20. Concert de muzică distractivă; 21. Emisie pentru săteni; 21,15. Continuarea concertului; 21,35. Inf., Radiojurnal; 22. Concert Haydn; 22,40. Conf.; 22,55. Concert de quartet; 23,35. Conf.; 24. Inf.
BUDAPESTA. 549,5 m. 546 kHz. 120 kw. — 20,30. „Feischütz", operă de Weber; 21,15. Conf.; 22,40. Inf.; 23. Orchestră de ţigani; 23,40. Inf.; 24. Concert de muzică militară.
VIENA. 506,8 m. 592 kHz. 150 kw. — 21,15. „Der Widerspenttigen Zähmung", operă de Götz; 23. Inf.; 23,50. Orchestră de dans; 1. Concert nocturn.
PRAGA. 470 m. 638 kHz. 120 kw. — 21. Concert de muzică uşoară; 21,35. Reportaj; 22. Ora, Inf.; 22,10. Concert vocal; 23. Ora, Inf., Cronica zilei, Sport; 23,15. Plăci.
BELGRAD. 437 m. 686 kHz. 2,5 kw. — 20,50. Reportaj; 21. Muzică variată; 21,45. Teatru radiofonic; 23. Inf.; 23,15. Plăci.
ROMA I. 420,8 m. 713 kHz. — 20,25. Plăci; 21. Ora, Inf., Radiojurnal; 21,30. Muzică variată; 22. Operetă radiofonică; 24. Radiojurnal; 0,15. Muzică de dans.
BRESLAU. 315,8 m. 950 kHz. 100 kw. — 20,15. Plăci; 21. Inf.; 21,15. Stuttgart. „Răpirea din Serai", operă de Mozart; 23. Inf., Sport; 23,30. Orchestră de dans; 1. Concert nocturn.

SAMBATA, 27 MAI

RADIO-ROMANIA
160 kHz. 1875 m. 150 kw.
RADIO-BUCUREŞTI
823 kHz. 364,5 m. 12 kw.
RADIO-EXPERIMENTAL
32.5 m. 9.23 MHz. 300 waţi

7: Deschiderea emisiunii.
— Concert de dimineaţă (discuri): Uvertură la „Flica regimentului" de Donizetti; Vals din „Liliacul" şi Ziare de dimineaţă, de Johann Strauss.
— Gimnastică ritmică.
— Sfaturi gospodăreşti.
— Continuarea concertului dimineţii (discuri): Selecţiuni din melodii, de Conrad; Potpuriu de şlagăre, de Dostal.
— Sfaturi medicale.
— Inchiderea emisiunii.
12: Muzică variată (discuri): Preludiu din „Rantzau", de Mascagni şi Intermezzo din „Sora Angelica", de Puccini (orch. simf. din Milano, dirij. de Lorenzo Molajoli); Pastorală-capriciu de Scarlatti şi Perpetuum mobile de Weber (pian: Alexander Brailowsky); Dansuri persane din „Khowantchina", de Mussorgsky (orch. simf. din Londra dirij. de Albert Coates); Aria clopoţeilor din „Lakmé", de Delibes (voce: Miliza Korjus); Piesă de Elgar (vioară: Vasa Prihoda); Lied de Krause şi Lied de Mendelssohn; Balet din „Faust" de Gounod (orch. Covent Garden, dirij. de George Byng).
13: Ora. — Sport. — Cota Dunării.
13.05: Concert de prânz. — Orchestra Vasile Julea (voce: Nicu Stoenescu): Arii naţionale; Potpuriu de şlagăre de Plessow; Tin'te, ţin'te bine şi Puiculiţa neichii dragă, de Stănescu; Săraca inimioară slow de Mircea Alexe; A fost un vis, vals de Villnou; Lenuţo, Lenuţo, cântec popular de Leresçu (voce: Nicu Stoenescu); Vânt de seară, romanţă de Nello Manzatti şi Arii naţionale.
14: Spectacole.
14.10: Radio-jurnal.
14.30: Continuarea concertului orchestrei Vasile Julea: In pădure la Stroeşti, De-ar fi mândra unde-i luna şi Hora lui Cârlig; Surâsul primăverii, vals de Basile Lupu; Astăzi e ziua ta, tango de Vasilescu (voca: Nicu Stoenescu); Nu te am decât pe tine, slow de Roman (voce: Nicu Stoenescu); In zadar să-ţi mai cânt şi Doi ochi negri, romanţe; Arii naţionale.
15.10: Actualităţi.
17: Ora străjerilor: (ora literară şi artistică).
I. Gh. Coriolan, directorul liceului „Mircea cel Bătrân" din Constanţa: De vorbă cu străjerii.
II. „Vraja Mării", scenariu radiofonic de I. Valerian, executat de străjerii stolului „Mircea cel Bătrân" din Constanţa.
18.15: Ora „Muncă şi voe bună":
I. Teatru pentru muncitori, de Victor Ion Popa.
II. Program muzical executat de Ucenicii Cursului Profesional.
III. Sfaturi juridice, date de d. avocat C. Popov.
IV. Jurnalul muncitorului.
19.15: Ora. Mersul vremii
19.17: Ţara: După pescuit prin ţară, de Brătescu-Voineşti.
19.32: Muzică inspirată de râuri şi de mare (discuri): Moldova, poem simfonic de Smetana (orch. Operii din Berlin, dirij. de Leo Blech); Pe frumosul fluviu Rin, de Liszt (voce: Heinrich Schlusnus); Jocul valurilor din suita „Marea", de Debussy (orch. Conservatorului, dirij. de Piero Coppola).
19.55: Prejudecată şi adevăr, de prof. Ion Petrovici.
20.15: Concert de seară. — Orchestra Radio dirij. de Th. Rogalski.
21: Poşta Radio.
21.15: Concertul Societăţii Corale „Ciprian Porumbescu", Slatina, cond. de prof. Georgescu (filiala Soc. corale „România"): Trimis-a împăratul carte, de Hubic; Vesella, de V. Sumsky; Pauzi valea, de Georgescu; Martirii, de Tr. Biju; S'are mâi, de G. Galinescu; Mama, de Ion Chirescu; Cucule cu pene sure, de V. Buică; Bătuta, de J. Moviliă; Tricolorul, de Ciprian Porumbescu.
21.40: Muzică de dans (discuri): Tahiti, vals de Poussigue şi Dacă revii, tango de Richepin; Vioara, boston de Villnou; Rumba, de Roig; Eşti cea mai frumoasă femee, vals de Grothe şi Domnişoara Annemarie, paso doble de Llossas.
22: Radio-jurnal (I). Sport.
22.15: Cântece şi jocuri româneşti (discuri): Ardeleana ca'n Banat; Inimă de putregai şi Dragostea teişănească (voce: Ion Matache); Hora romilor şi Sârba din pădure (nai: Fănică Luna); Trei Lişeşti, joc bucovinean; Potrivita, joc; Bătuta; Patru boi suciţi la coarne şi Hora mărţişorului.
23: Radio-jurnal (II).
23,15: Concert de noapte al orchestrei Costică Tandin, transmis dela restaurantul „Parcul Luther".
23,45: Jurnal pentru străinătate în limba franceză şi engleză.

*

VARŞOVIA. 1339,3 m. 224 kHz. 120 kw. — 20,15. Concert de muzică distractivă; 21. Cutia cu scrisori. 21,15. Continuarea concertului; 21,35. Inf., Radiojurnal; 22. Reportaj; 22,25. Concert de orchestră; 23. Muzică de dans; 24. Inf.; 0,15. Muzică de dans pe plăci.
BUDAPESTA. 549,5 m. 546 kHz. 120 kw. — 22,25. Muzică variată; 22,45. Teatru radiofonic; 23. Muzică de dans pe plăci; 24. Concert de muzică variată; 1,05. Inf.
VIENA. 506.8 m. 592 kHz. 150 kw. — 21,15. Seară de dans; 23. Inf.; 23,30. Concert de orchestră; 1. Concert nocturn.
PRAGA. 470 m. 638 kHz, 120 kw. — 21. Concert de orchestră; 22. Concert de orchestră; 23. Ora, Inf., Sport; 23,10. Muzică de dans.
BELGRAD. 437 m. 686 kHz. 2,5 kw. — 21. Melodii populare; 22. Concert de orchestră; 23. Inf.; 23,15: Muzică de dans.
ROMA. 420,8 m. 713 kHz. — 20,25. Plăci; 21. Ora, Inf., Radio-jurnal; 21,30. Muzică variată; 22. Concert simfonic; 24. Radiojurnal; 0,15. Muzică de dans.
BRESLAU. 315,8 m. 950 kHz. 100 kw. — 20. Melodii populare; 21. Inf.; 21,15. Concert de muzică distractivă; 23. Inf.; 23,15. Conf.; 23,30. Hamburg. Orchestră de dans; 1. Viena. Concert nocturn.

Portul Danzig eri şi azi

(Urmare din pagina I-a)

Cauza decăderii celui mai mare port al Balticei trebue căutată în conflictul politic polono-danzigez.

Cine e vinovatul? E greu să precizăm.

Tratatul dela Versailles şi convenţia polono-danzigeză din 1920 au rezervat Poloniei privilegii speciale în acest port. Ea a primit, de pildă, învoirea de a se folosi fără nici o restricţie de stabilimentele Danzigului pentru importul şi exportul produselor sale şi de a lua toate măsurile de trebuinţă pentru a asigura desvoltarea şi îmbunătăţirea portului şi a căilor de comunicaţie în vederea amplificării traficului. O uniune vamală a fost stabilită între Danzig şi Polonia, astfel ca amândouă ţările să facă o singură zonă, supusă legislaţiei fiscale şi tarifului polonez.

In acelaş timp însă, Oraşul Liber a fost recunoscut ca o unitate politică şi administrativă de sine stătătoare, cu dreptul de a-şi organiza serviciul propriu şi de-a avea funcţionari naţionali. Chiar vămile sunt conduse de funcţionari danzigezi sub controlul unor inspectori polonezi, totdeauna în conflict unii cu alţii.

In practică, atât dispoziţiile tratatului de pace cât şi acelea ale acordului bilateral dintre cele două state, au întâmpinat greutăţi nenumărate.

Polonii care voiau să aibe mână complet liberă în apele golfului, au trebuit să lupte încontinuu cu opoziţia bănuitoare şi dârză a Senatului Oraşului.

Cei dintâi voiau să-şi amenajeze portul în conformitate cu interesele lor; Senatorii se temeau însă ca servitutea aceasta să nu echivaleze mai târziu cu cine ştie ce drepturi polone înrădăcinate în pământul Danzigului — şi de aci lupte surde, contestaţii şi boicot reciproc. Polonia susţinea că nu poate să aibe nici o încredere în danzigezi şi-şi aducea personalul de muncă din Pomerania. Guvernanţii Oraşului Liber se plângeau la rândul lor că muncitorii localnici rămân muritori de foame şi că Varşovia duce o politică de acaparare şi de desnaţionalizare a portului.

Polonia voia să aibe o flotă de război care să-i apere coastele. Danzigul nu putea tolera o armată străină în apele sale — şi cercul vicios se lărgea la nesfârşit.

Starea aceasta anormală de lucruri a îndemnat guvernele Poloniei să găsească o soluţie în extremis: să ridice dincolo de teritoriul Danzigului în aşa zisa fereastră a coridorului pomeran la Baltica un port propriu — Gdynia.

Noul port — singurul port polon — e legat de inima ţării printr'o cale ferată care trece dela Sud la Nord până în apele Mării şi, natural, el colectează acum marea majoritate a afacerilor de export şi import ale republicei, făcând o teribilă concurenţă Danzigului.

Fără îndoială că Danzigul n'a ezitat prea mult ca să tragă concluzii din noua situaţie şi obiecţiunile formulate de conducătorii lui au fost făcute steag al unei aprige lupte de emancipare de sub tutela Poloniei. Din moment ce Polonia şi-a creeat un port propriu, argumentează germanii, înseamnă că ea şi-a rezolvit problema ieşirii la mare şi nu mai are la gura Vistulei aceleaşi interese care au făcut comisiunea de pace să-i pună acum douăzeci de ani la dispoziţie Danzigul. Vistula nu mai aduce aproape nici un serviciu traficului polon spre Baltica şi Delta ei nu mai prezintă nici un interes economic pentru Varşovia. In consecinţă, Polonia trebue să renunţe la Danzig.

Dar Polonia cunoaşte din experienţele ei istorice şi din testamentul lui Frideric cel Mare acest mare adevăr: „Cine va stăpâni gurile Vistulei şi Danzigul, acela va fi mai stăpân al Poloniei decât însuşi regele care o guvernează".

AL. GREGORIAN

Săracii nu sunt lăsaţi să moară de foame

VI

Credinţă neclintită

Norodul pentru care parastasele sunt o adevărată binefacere

Baba Nuşa stărue să ne educă pe calea dreaptă:

— Şi să mai spuie lumea că Dumnezeu nu ascultă de blestemele celor înşelaţi şi nedreptăţiţi!

— Patru inşi — recapitulează cea lovită de destin — au pierit din cauza acestor dezastre: bunicii şi părinţii.

Şi, fiindcă tot mai are în tolbă, o goleşte toată, ca să fie desăvârşit portretul:

— Funcţionarul ăla se însurase şi făcea, în înţelegere cu nevastăsa, toate escrocheriile.

Cămătărie sub cea mai abjectă formă:

— Împrumuta, printr'însa, pe oamenii săraci, pe poliţe, trecând pe poliţe sume de zeci de ori mai mari decât cele împrumutate, şi a lăsat mahalale întregi de nenoroci pe drumuri. Noi suntem trei surori, cari ne sbatem din cauza escrocheeriilor lui, dar l-au ajuns şi pe el lacrimile noastre.

Sintetic:

— A murit.

După o pauză, ca spre a mă face să-mi dau seamă de preţuirea de către Cel-de-Sus a lacrimilor celor pe cari atât i-a iubit Iisus, întregeşte:

— L-a înecat sângele deodată şi a murit.

Şi, cu asta, s'a terminat cu autorul atâtor cruzimi. Paleta sombră a bolnavei de hernie trage încă o dungă:

— Am un băiat care suferă de ulcer canceros.

Altă grijă:

— Cu ce-l ţii?

Răspunsul vine imediat, neşovăitor, ferm:

— Cu ajutorul Maicii Domnului...

Din interior pătrunde până la noi ecoul rugăciunii cuviosului preot care a însoţit pe un domn colonel, întru blagoslovirea şi tămâierea bucatelor:

— „Tatăl Nostru, carele eşti în ceruri, dă-ne nouă pâinea cea de toate zilele şi ne iartă nouă păcatele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri".

IN GHIARELE NEBUNIEI

Tipograful (sau fostul tipograf), într'o alcătuire informă de haine îmbinate numai din petice de toate culorile, ştergându-se, pe gura-i galbenă, cu mâneca-i roasă, cu firele destrămate, evacuiază locul unde a avut astăzi parte de o alimentaţie substanţială şi-mi face semn că-mi stă la dispoziţie.

E dintr'o breaslă soră şi cu atât mai curios sunt să-i ascult graiul. E o figură de catacombe, parcă ar fi răsărit din vreun întuneric de cavernă, unde şi-a mişcat fiinţa printre vietăţi ce fug de lumină şi cari i-au imprimat ceva din fizionomia speciei lor.

Stă lângă mine şi mă priveşte şters, fără să vorbească. Acesta să fie tipograf? Eu fi ştiu pe colegii noştri din personalul tehnic spirite vioaie, sprintene, întrepide, cu vervă, comunicative. Cum de tace această făptură umană, cu ochii seci, prostiţi, într'o bleojdeală de halucinat? Poate că aşteaptă să iniţiez eu convorbirea, nebănuind cam încotro bate solicitarea mea de a-l cerceta? Exact! Aşa şi trebue să fie şi, atunci îi întreb aşa, într'o doară, ca un început de convorbire, cu tot stigmatul banalităţii:

— Câţi ani ai?

— Cin'zeci

Il privesc atent. Las să se scurgă o clipă... până informaţia se va aşeza temeinic în minte-mi. De bună seamă, însă, că urechea mea a receptat greşit. Şi repet, ca spre încredinţare solidă:

— Cincizeci ?

Incuviinţează:

— Da, cin'zeci.

Mă las puţin pe spate şi-i scrutez sbârciturile, faţa-i de pergament, încrucişările de ţepi. M'am şi întunecat. Omul ăsta ori îşi râde de mine, ori mă minte aşa... din sport. Dar ce mobil să-l împingă la asemenea denaturare? Cochetărie? Fugi, domnule, eşti caraghios cu asemenea presupuneri! Luăm, deci, drept bună fixarea datei naşterii sale, deşi chiar cel mai binevoitor biograf i-ar fi aplecat pecetea rigurosă de optzeci de ani. Disproporţia între real şi ipoteză e aşa de prăpăstioasă că nu se putea să nu mă izbească întocmai ca o stridenţă prea violentă.

Şi acum, dacă am lichidat acest punct, încerc să storc din odiseia lui şi culeg, deocamdată, atât: că a lucrat la un ziar defunct, având ca şef pe fostul ajutor de primar Manole Constantinescu. Vădit, însă, că nu prea se împăca cu meseria-i, căci o părăseşte curând şi intră voiajor la firma Frank şi Drat, fabrică de scrobeală albastră. Nu garantez de transcrierea corectă a ortografiei numelui patronilor, căci, deşi maniac în reprezentarea grafică, fără prihană, a etichetei noastre de botez, omul cu haina de petice nu m'a putut călăuzi, cu toate mijloacele obişnuite ce-i le sugeram:

— Spune-mi literele !

Şi începeam:

— F...

El mă ţinteşte bleg şi rosteşte numele întreg. Eu iar:

— F... r...

Dar maşinistul dă semne de demenţă din ce în ce mai pronunţate.

— Hai să întrebuinţăm sistemul telefonic, ca la gazetă, când se transmite un nume ce nu se scurge desluşit pe fir: Frosa... Roza...

Nimic. Sforţare inutilă. Parcă aş fi vorbit altă limbă. Continuă să mă privească absent, iar la urmă îmi dete răspunsul uluitor:

— Nu mai ştiu literele.

De altfel, depresiunea mintală ce a suferit-o — din cauza sărăciei? — reiese tot mai accentuat, pe măsură ce investigaţia mea înaintează. O sumă de celule trebue să-i fie atrofiate în creier. Nu numai că a pierdut imaginea literelor, dar şi alte o mulţime de episoade i-au pierit de pe răbojul memoriei. Vocabularul i-e foarte redus. Un singur nume revine, ca o obsesie:

— Manole Constantinescu...

Şi iar:

— Manole Constantinescu...

Incolo, la orice-l întrebi este dinainte sigur ce va veni:

— Nu ştiu nimic.

— Ce ai mai făcut ?

— Nu ştiu.

— Pe la ce tipografie ai mai lucrat ?

— Nu ştiu.

— Dela „Universul" cunoşti pe cineva ?

Un gest inexpresiv :

— Nu ştiu.

Amnezie în stadiul cel mai virulent.

— Dar la Frank şi Drat cât ai stat ?

Parcă o evadare din reţeaua întunericului:

— Doi ani.

— De ce numai atâta?

— Mi-au slăbit vederile.

— Şi atunci?

Resuscitarea prinde iar a se mistui în subconştient:

— M'am făcut salahor la primărie, săpător, grădinar.

— Acum unde te duci?

— Mă duc să caut de lucru.

— Unde ?

— Să mă rog de o cucoană, să sparg nişte lemne.

Şi, în urmărirea unui gând de resort fiziologic, ce-l încătuşa ca o menghină:

— Acum, până mâine nu mai mănânc.

Sub presiunea aceleiaşi subjugări elementare, tot aşa de nedumerit asupra nevinovatei mele intenţii de a recolta însemnări de dincolo de cunoscut, ci pornit pe întrezărirea vreunui ajutor ce-i-ar cădea pe urma iscodirilor mele, voi să fie şi el în rândul celor aleşi:

— Să vă dau adresa mea?

Il poftii. Şi mi-o indică.

Şi, ca nu cumva să se producă vreo omisiune, ce ar dărâma scumpa iluzie, se grăbi să rectifice, anexând o poreclă ce nu se obişnueşte la nicio uliţă.

Stomacul nu se lasă bătuf de nicio deficienţă a intelectului.

ION GH. NEDELCU

Scrisori din Londra

(Urmare din pagina I-a)

perioadă de tranziţie înainte de intrarea în războiu. S'a întâmplat, deasemenea, că neutralitatea a fost masca unor operaţii fructuoase pentru statul neutru. Am fost martori ai acestui fapt în timpul războiului civil din Spania.

Deci, spre a fi recunoscută de Marea Britanie, neutralitatea unui stat trebuie să fie de bună credinţă şi adevărat independentă de orice ingerinţă externă. Dar nu trebuie să se creadă că executarea fidelă a acestor condiţiuni, în timpul unui războiu, garantează statul neutru împotriva unor cereri şi mai severe. Aci ajungem deadreptul într'un domeniu al dreptului internaţional, pe care războiul precedent l-a lăsat într'o dezordine completă.

Să considerăm două cazuri ipotetice. Primul priveşte comerţul extern al unui stat neutru, iar al doilea supravegherea de exercitat pe teritoriul supus suveranităţii sale.

Neutralitatea cuprinde, în teorie, dreptul de a avea relaţii comerciale normale cu cele două părţi în conflict. Dar să ne închipuim cazul în care un stat neutru importă materii prime, nevinovate în fond, bumbac, bunăoară, spre a le folosi la el pentru producerea unor explozive pe cari pretinde să le vândă, pe urmă, exportându-le în străinătate. Să ne mai închipuim că materiile prime provin dintr'o ţară aparţinând unui grup şi că explozivele sunt furnizate unei ţări din grupul opus. In realitate, cazul poate să se prezinte mai nuanţat, firește. Căci este cu putinţă de a exporta materiile prime într'o stare pe jumătate lucrate, deci scăpând nomenclaturii de furnituri de războiu. Este sigur că juriştii britanici vor pune în valoare argumentul că un atare comerţ nu poate fi tolerat în nici un chip. Şi este mai mult ca probabil, că acelaş argument va fi aplicat riguros oricărui schimb privind carburanţii şi chiar produsele alimentare.

De aci rezultă necesitatea de a aplica unui stat neutru regulele unei blocări severe, care va fi aplicată pe o scară mult mai întinsă ca în cursul anilor 1914-1918. Principiul va fi stabilit că neutralitatea nu liberează pe un neutru de aplicarea legii blocării.

Al doilea caz, pe care va trebui să-l considerăm, este acela când o ţară neutră, având în vedere întinderea teritoriului său, sau depărtarea unora din posesiunile sale nu este în stare să asigure o supraveghere efectivă. Faptul ridică problema respectării neutralităţii în limitele acestui teritoriu. Juriştii britanici refuză să admită că dimensiunile unui teritoriu pot sluji de scuză valabilă pentru slăbirea regimului neutralităţii. Dacă, bunăoară, — citâm un caz absolut ipotetic, — un guvern în războiu cu Marea Britanie ar instala sau ar face pregătiri spre a instala într'o colonie aparţinând unui stat neutru, baze de aprovizionare pentru vasele sale de război sau avioanele sale. Marea Britanie trebue să se considere liberă să procedeze contra acestor baze sau acestor pregătiri, ca şi cum s'ar afla sau ar fi întreprinse pe teritoriul adversarului.

Deci, observarea regimului neutralităţii, după juriştii britanici, nu numai că trebuie să fie completă, dar mai trebuie să înglobeze întregul teritoriu al statului neutru. In cazul contrariu, recunoaşterea neutralităţii trebuie refuzată. Cu alte cuvinte: infracţiile locale distrug sistemul întreg al neutralităţii.

Nu mai încape îndoială, că toate cazurile pe cari le discutăm sunt ipotetice şi nu slujesc decât să ilustreze dificultăţile în faţa cărora se vor găsi statele neutre, în cazul unui război european.

Ceeace este nespus de interesant, este stăruinţa pe care o pune Germania să înlocuiască regimul neutralităţii în anumite ţări, prin tratate de neagresiune mutuală. Rămâne de văzut dacă acest lucru nu reprezintă decât o ripostă faţă de succesele repurtate recent de diplomaţiile înţelegerii anglo-franceze, în Turcia şi aiurea? Este posibil, deşi la Londra experţii pretind că descoperă o deosebire vădită între neutralitate, care e bazată pe independenţă şi neagresiune, care face să depindă soarta statului mai mic de voinţa mai directă a statului mai mare. Personal, socotim că neutralitatea este un sistem care poate să se apere, pe când neagresiunea garantată nu e decât un miraj şi poate şi o cursă în acelaş timp.

AUGUR

—xXO●OXx—

Revărsarea râului Doftana

Câmpina, 23 Mai

Din cauza ploilor din ultimul timp, râul Doftana, venind mare, a eşit din matcă. Intrucât în acest timp râul transporta şi o plută de lemn a cooperativei „Predeluş" din comuna Teşila, apa a rupt drumul ce leagă satul Lunca Mare cu plaiul Câmpinei din comuna, Sotrile.

Au fost inundate terenurile mai multor locuitori şi o parte din islazul comunal. Deasemenea au fost distruse, plantaţiile de pomi fructiferi din apropierea râului, pe o suprafaţă de circa 3000 m. p.

In urma acestui dezastru, fiind sesizată pretura plăşei Câmpina, s'a raportat cazul prefecturei de judeţ, spre a se lua măsuri.

Câteva cifre statistice asupra bolilor mintale

Ele reprezintă activitatea pe 1939 din clinica de psihiatrie dela spitalul central de boli mintale

Bolile mintale, până aproape de timpurile noastre au fost considerate ca ceva de nevindecat.

Diversele şcoale de psihatrie, cu idei deosebite la bază, trăgeau toate concluzii de incurabilitate.

Expunând cari sunt posibilităţile actuale ale psihiatriei, faţă de progresele cari admit o terapeutică — deci şi ideia de vindecare sau ameliorare — d. prof. dr. Petre Tomescu, titularul catedrei de psihiatrie dela facultatea de medicină din Bucureşti, face într'un studiu succint, apărut în „România medicală", o statistică a rezultatelor obţinute în 1938 în clinica d-sale dela spitalul Central de boli mintale şi nervoase, care constitue cea mai elocventă pledoarie a eficacităţii metodelor noui de vindecare în acest domeniu al medicinii.

Bărbaţii dau un procent de 50.15% de vindecaţi, în cursul acestui an şi 30,76% sensibil ameliorati — deci un total de 80,91% asupra cărora tratamentul a dat rezultate. In clinică au mai rămas 12,24%, iar 5,19% au fost transferaţi. Mortalitatea este aşa de redusă, că ea nu înseamnă decât 1.66%.

Femeile dau un procent de 47,62 vindecate şi 26,84% ameliorate; rămase mai departe în clinică 15,21%, transferate 6.92%, mortalitatea, ceva mai ridicată ca la bărbaţi, nu se ridică totuşi decât la 3,41%.

Rezultatele sunt vizibile şi progresul poate fi cunoscut, când vom reproduce în câteva cuvinte ideile cari şedeau la baza vechilor—şi totuşi nu atât de îndepărtate—şcoli psihiatrice.

Şcoala franceză considera că bolile mintale în ansamblul lor se datoresc unor fenomene de degenerescenţă. Deci evolutive şi ireversibile.

Cea germană credea că psihozele, în imensa lor majoritate merg către demenţă, proces aproape fatal şi incurabil.

Iar şcoala engleză, de acord cu ineficacitatea terapeutică în bolile mintale se ocupa mai mult de aspectul medico-social al problemei, căutând să asigure o existenţă convenabilă bolnavilor mintali.

*

Datele prezentate de d. prof. dr. Tomescu mai duc însă şi la alte concluzii, interesante pentru noi:

Oltenia, cu o populaţie românească viguroasă şi omogenă, dă o proporţie de bolnavi mintali mai mică decât Dobrogea şi Muntenia.

Mai ales comparaţia între Oltenia şi Dobrogea se poate face, întrucât sunt tot atât de îndepărtate de Bucureşti, distanţa— este ştiut — fiind totdeauna un impediment pentru organizarea unei bune asistenţe medicale pentru regiunile întinse.

Capitala dă o proporţie enormă de bolnavi, în raport cu celelalte regiuni ale ţării.

Desigur—crede profesorul Tomescu—că cea mai mare parte a bolnavilor nu sunt din Bucureşti. Dar în Capitala ţării vin, de pretutindeni, categorii foarte variate de oameni. Aici, în lupta grea cu adversităţile vieţii, un mare număr cad învinşi, boalele mintale făcând numeroase victime.

O altă concluzie se poate trage din numărul bolnavilor, care a sporit dela 1721 în 1934, la 3051, în 1938. Acest spor, departe de a se datori unui progres vertiginos al bolilor mintale se explică printr'o schimbare de concepţie în ceeace priveşte asistenţa medicală psihiatrică. De altfel, dirijând către spitalul de specialitate pe toţi bolnavii recenţi, dela apariţia primelor simptome, şansele lor de vindecare sunt cu mult mai mari. In aceeaşi proporţie creşte însă şi numărul internărilor.

Rezultatele de vindecare, atât de vizibile faţă de trecut, se datoresc în întregime modificării ideilor fundamentale asupra bolilor mintale, cari au înlocuit indiferentismul terapeutic printr'un interventionism activ şi printr'un efort continuu de a imagina şi experimenta noui metode.

— m. —

Prof. Siemens: Ereditatea, eugenia şi politica populaţiei

Tradudere de dr. State Drăgănescu şi dr. G. Stroescu

Problemele de politică a populaţiei, de ereditate şi de eugenie, de o importanţă deosebită pentru desvoltarea unui popor şi a indivizilor cari îl alcătuesc, se bucură de o atenţie din ce în ce mai mare şi cunoaşterea lor se impune nu numai medicilor, dar şi, în egală măsură, oamenilor politici şi educatorilor. Iată de ce, un tratat de iniţiere în această materie este deosebit de necesar.

O astfel de lucrare ne dau în limba română d-nii doctori: State Drăgănescu, conferenţiar universitar şi G. Stroescu, laureaţi ai Academiei Române, traducând lucrarea prof. dr. Siemens: Ereditatea, igiena rasei (eugenia) şi politica populaţiei, lucrare care a stârnit, la apariţia ei, un enorm interes şi care şi astăzi, la a opta ediţie, este de o actualitate tot mai pregnantă. Este un caz rar când o lucrare devine pe zi ce trece tot mai actuală.

Prima parte este un studiu ştiinţific amănunţit al tainei proceselor ereditare. Cea de a doua se ocupă de eugenie sau de igiena rasei, adică de ştiinţa al cărui obiect este determinarea condiţiunilor de conservare şi de evoluţie optimă a rasei. Această parte, ca şi cea de a treia, relativă la politica populaţiei, este de un covârşitor interes. Intr'însa găsim studiate în complexul lor, toate cauzele cari duc la